24/11/2023

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ο σεβασμός του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα προς την Παναγίας μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Πέμπτης, 23 Νοεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στη σειρά των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» ανέπτυξε το θέμα: «Ο σεβασμός του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα προς την Παναγίας μας».

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: *Μελετώντας τή σημασία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἁγίου βαπτίσματος στήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου καί στήν προσπάθειά του νά ζήσει τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅπως μᾶς τήν ἑρμηνεύει ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ*

Καβάσιλας, ἄς κάνουμε σήμερα μία παρέκβαση στή συνέχεια τοῦ λόγου μας, καθώς ἑορτάζουμε τή δεύτερη κατά σειράν Θεομητορική ἑορτή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τήν ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἄς κάνουμε αὐτή τήν παρέκβαση γιά νά ἀναφερθοῦμε στό πανσεβάσμιο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, χρησιμοποιώντας καί πάλι ὡς ὁδηγό μας τόν ἴδιο ἱερό συγγραφέα καί θεολόγο, τόν ἅγιο Νικόλαο τόν Καβάσιλα. Ὁ ἅγιος Νικόλαος συνέθεσε τρεῖς ὁμιλίες ἀφιερωμένες στήν Παναγίας μας, στίς ὁποῖες ἀναλύει τό νόημα τῶν μεγάλων σταθμῶν στή ζωή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τή σημασία πού εἶχαν αὐτοί στό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Συγχρόνως ὅμως μᾶς ἀποκαλύπτει μέσα ἀπό αὐτές καί τή μεγάλη ἀγάπη καί τόν σεβασμό τόν ὁποῖο ἔτρεφε ὁ ἴδιος πρός τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καί μητέρα τῶν ἀνθρώπων.

Τά ἱερά εὐαγγέλια ἀναφέρονται ἐλάχιστα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἀκόμη καί ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος συνεδέετο στενότατα μέ τή Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἐφόσον ὁ ἴδιος ὁ Χριστός τήν ἐμπιστεύθηκε τήν ὥρα τῆς Σταυρώσεως στόν ἠγαπημένο μαθητή του καί ἐκεῖνον στή Μητέρα του, δέν μᾶς δίδει στοιχεῖα τῆς ζωῆς της. Ἔτσι ἐλάχιστα εἶναι ὅσα γνωρίζουμε γιά τή ζωή τῆς Παναγίας μας καί αὐτά προέρχονται ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἀπό τήν ἱερά παράδοση.

Ἡ Παναγία Παρθένος, γράφει, λοιπόν, ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, ἦταν καρπός τῆς προσευχῆς τῶν εὐσεβῶν γονέων της, τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καί Ἄννης. Καί αὐτό ἦταν ἀναμενόμενο, γιατί δέν θά μποροῦσε νά γεννηθεῖ ἡ Παναγία, ἡ ὁποία συνήνωσε τούς ἀνθρώπους μέ τόν Θεό, διαλύοντας τό μίσος πού ὑπῆρχε μεταξύ τους καί ἄνοιξε στίς προσευχές τῶν ἀνθρώπων τόν δρόμο γιά τόν οὐρανό, γκρεμίζοντας τό διαχωριστικό τεῖχος, μέ διαφορετικό τρόπο ἀπό τόν τρόπο τῆς προσευχῆς.

Παρότι, λοιπόν, ἡ Παναγία Παρθένος δέν γεννήθηκε στόν οὐρανό οὔτε ἀπό οὐράνια σώματα, ἀλλά ἀπό τή γῆ, ἀπό αὐτό τό ξεπεσμένο γένος, πού ξέχασε τήν ἴδια του τή φύση. Καί ἀκόμη γεννήθηκε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος μέ τόν ἴδιο τρόπο μέ τόν ὁποῖο γεννήθηκαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά μόνο αὐτή ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἐποχῶν ἀντιστάθηκε ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τό τέλος σέ κάθε κακία.

Ἀπέδωσε ἔτσι ἡ Παναγία στόν Θεό ἀμόλυντη τήν ὡραιότητα πού χάρισε στή φύση μας καί χρησιμοποίησε, αὐτή μόνη, ὅλα τά ὅπλα καί ὅλη τή δύναμη πού ἔβαλε ὁ Θεός μέσα μας, γιά νά ἀντιμετωπίσει τό κακό καί τήν ἁμαρτία, ὥστε νά μήν μολυνθεῖ.

Καί αὐτό ἀκριβῶς, συνεχίζει ὁ ἱερός Πατήρ, ὑπερβαίνει κάθε θαῦμα καί προξενεῖ ἔκπληξη ὄχι μόνο στούς ἀνθρώπους ἀλλά καί σέ αὐτούς τούς ἀγγέλους. Πῶς, δηλαδή, ἐνῶ ἡ Παρθένος ἦταν μόνο ἄνθρωπος καί δέν εἶχε τίποτε περισσότερο ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους, μπόρεσε νά διαφύγει, μόνη αὐτή, τήν κοινή ἀσθένεια

τῆς ἁμαρτίας. Ἐπιπλέον, δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐπέτυχε αὐτό πού δέν ἐπέτυχε κανείς, οὔτε καί οἱ πιό ἐνάρετοι ἄνθρωποι, ἀκόμη καί αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν καί τή χάρη τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Ἀντίθετα Ἐκείνη ἦλθε στή γῆ στό μεσουράνημα τοῦ κακοῦ, οὔτε πρίν ἀπό τήν κοινή ἀσθένεια τῆς φύσεως, πρίν δηλαδή ἀπό τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων στήν ἁμαρτία, οὔτε μετά τήν ἔλευση τοῦ κοινοῦ ἰατροῦ, τήν ἐνανθρώπηση δηλαδή τοῦ Χριστοῦ καί τή γέννησή του στόν κόσμο.

Μόνο, λοιπόν, ἡ Παναγία τονίζει ὁ ἅγιος Νικόλαος, ἄν καί ἦταν μέτοχος τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καί ἐνῶ εἶχε κληρονομήσει, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τή ροπή πρός τό κακό, ἀντιστάθηκε ἀπό τήν ἀρχή ὥς τό τέλος τῆς ζωῆς της σέ κάθε κακία καί νίκησε.

Ἡ Παρθένος νίκησε αὐτή τήν πρωτάκουστη καί θαυμαστή νίκη χρησιμοποιώντας μόνο τόν ἑαυτό της καί τά ὅπλα πού ἔδωσε ὁ Θεός σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους γιά τόν ἀγώνα τῆς ἀρετῆς. Δέν εἶχε καμία ἄλλη βοήθεια ἤ ἐνίσχυση. Μέ τήν ἀγάπη της ὅμως στόν Θεό, μέ τή σταθερότητα τῆς θελήσεώς της καί τή μεγαλειώδη σωφροσύνη της νίκησε κάθε ἁμαρτία.